

Finder Bevisførelse Sted i den Sigtedes Fraværelse, og heller ingen Forvarer for denne er mødt, afhører Dommeren de Vidner, som maatte være indkaldte efter hans Begjæring.

§ 452.

Afhørelse af Anklageren sker efter Reglerne i § 291 med fornødne Bempelser; undlader han at give personligt Møde, eller vægrer han sig ved at svare, kommer Reglen i § 206 1ste Stykke til Anvendelse.

§ 453.

Nægter den Sigtede at udtale sig over de imod ham anførte Kjendsgjerninger, kan Dommeren anse disse for beviste, naar Omstændighederne ikke tale derimod.

§ 454.

Paaanke er udelukket, naar Straffen ikke kan overstige Bøder af 40 Kr. Udeblivelse af Anklageren, naar Paaanke finder Sted, medfører de i § 442 Nr. 4 angivne Birkninger.

§ 455.

Med de af ovenstaaende Regler og ellers af Forholdets Natur følgende Bempelser blive iøvrigt ved de herommeldte Sager de i fjerde Afsnit Kap. I—III og V samt i sjette Afsnit Kap. II—IV givne Regler at følge.

Kapitel III.

Om Paatale af borgerlige Retskrav i Forbindelse med Straffesagen.

§ 456.

Bil den Forurettede i Genhold til § 4 forfølge sit af den paatalte Handling følgende borgerlige Retskrav i Forbindelse med Straffesagen, bør han, naar Anklage er reist af Statsanklageren, tilstille Retten sin Anklage, førend den Sigtede er bleven indstævnet til Hovedforhandlingen. Paatales Straffesagen af Politimesteren, bør Anklagen fremsættes, førend Forhandling om Sagens Realitet er begyndt i det Retsmøde, i hvilket det i Genhold til § 364 afgjøres, om Bevisførelse skal finde Sted. Paatales Straffesagen af den Forurettede selv, bør Fordringen fremsættes i Forbindelse med Anklagen.

Senere end til de nævnte Tidspunkter kan Kravet kun gjøres gjældende under Straffesagen, naar den Sigtede indvilger deri, eller naar det fremsættes paa en Tid, da Hovedforhandlingen er udsat, og saaledes, at den Sigtede kan faa faa betimelig Meddelelse derom, som Retten finder fornøden, uden at Hovedforhandlingen behøver yderligere at udsættes, eller endelig, naar Kravet begrundes ved og fremkommer i Forbindelse med en Forandring i Anklagen, som er hjemlet ved § 267 Nr. 2.

§ 457.

Er det i en af det Offentlige forfulgt Straffesag tvivlsomt, om den Forurettede er bekjendt med Sagens Forfølgning, har Politimesteren eller Statsanklageren saavidt mulig at underrette ham herom, for at give ham Leilighed til betimelig at fremsætte sit Retskrav. Efterforskningen og Forundersøgelsen kan paa den Forurettedes Begjæring udstrækkes til Om-